

■ **HLAVNÍ ČÁST** programu desátého ročníku mezinárodního festivalu současného tance, pohybového divadla a nového cirkusu KoresponDance proběhne od 14. do 17. července na různých místech města Žďár nad Sázavou, včetně zámku či poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Mezi headlinery festivalu patří maďarský tanečník a choreograf Josef Nadj, jenž přiveze projekt OMMA s osmi muži z různých koutů Afriky, kteří rozpohybují a roztančí scénu. ■ **IVA JANŽUROVÁ**, Petr Nárožný, Simona Stašová, Karel Roden, Jiří Lábus, Oldřich Kaiser, Zlata Adamovská, Anna Polívková... a samozřejmě Bolek Polívka. Sedmý ročník Letních scén Divadla Bolka Polívky přivede na jeviště pod hvězdnou oblohou stálice i vycházející hvězdy současného divadla. Do 14. srpna se bude hrát v amfiteátru na Kraví hoře v Brně, od 5. do 9. července v amfiteátru v Mikulově a 12. a 13. července na nádvoří zámku Slavkov. ■ **JAK ŠEL KOCOUR** do světa je název objevené výstavy představující spolu s původní řadou zvířátek především kopie harmonikových hraček navržených Libuší Niklovou. Její slavný kocour z roku 1963 překročil hranice tehdejšího Československa a postupně byl upravován podle lokálního vkusu, aby nebyl úplně stejný jako originál. Mutace hraček Libuše Niklové byly vyráběny bez jejího vědomí. Badatel Lukáš Toman vypátral a zdokumentoval přes 130 různých verzí harmonikových hraček z více než dvacítky zemí. Mnoho z nich získal do své sbírky, kterou prezentuje až do začátku října na výstavě v Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze. ■ **PESTROST PRAŽSKÉ PŘÍRODY** představí film Planeta Praha, jenž do českých kin

vstoupí 4. srpna. Diváci v něm uvidí více než padesát živočišných a rostlinných druhů, které se perou o své místo v betonové džungli hlavního města. Dobrodružná výprava do metropole, jejíž území například hostí nejvíce druhů rostlin v České republice, je dílem režiséra Jana Hoška a deseti kameramanů v čele s Jiřím Petrem. Snímek Planeta Praha doprovodí i stejnojmenná kniha.

_miš

STO LET BOJE O ASIJSKÉ UMĚNÍ

PÁTÉHO KVĚTNA MINULÉHO ROKU BY SE DOŽIL STA LET ČESKÝ INDOLOG LUBOR HÁJEK, ZAKLADATEL SBÍRKY ORIENTÁLNÍHO UMĚNÍ NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE.

text Milan Šefl

foto soukromá sbírka, Národní galerie Praha

Siao Sun, Krajina, Čína, kolem roku 1930

Libor Hájek jako mistr převleků, 50.–60. léta

HISTORIKOVI, KTERÝ „jako první u nás povýšil zájem o exotické umění na profesionální úroveň“, věnovala svou novou knihu Sto let jednoho stromu kurátorka čínských sbírek Národní galerie Michaela Pejčochová, specializující se na studium dějin čínského malířství a historii sběratelství asijského umění na Západě.

Michaela Pejčochová zaujala čtenáře i odbornou veřejnost již svým předchozím titulem Posel z Dálného východu, v němž přiblížila osobnost cestovatele a sběratele Vojtěcha Chytila, který se spolu s Joem Hlouchou a Josefem Martínkem zasloužil o oblibu čínského a japonského umění v meziválečném Československu. Kniha Posel z Dálného východu získala právem i ocenění Nejkrásnější kniha roku 2019 v kategorii publikace o umění.

Novinka Michaely Pejčochové, vydaná brněnským nakladatelstvím Books & Pipes, je nejen poctou Luboru Hájkovi, ale i čtivým vylíčením okolností vzniku sbírek asijského

umění před druhou světovou válkou a založení orientálního oddělení Národní galerie počátkem padesátých let. Mimořádný je i dramatický příběh dvou dlouhodobých expozic čínského umění na zámku Troja v Praze a takzvaném Dolním zámku v Benešově nad Ploučnicí, kde v prosinci 1969 vypukl požár, který část asijských sbírek citelně zasáhl. „Na sněhu pod borovicí se povalují ohořelé zbytky rudého hedvábí, vyššívaného zlatem, a zmrzlé kusy hustých modrých koberců se vzory květín a ptáků. A kolem dokola střepy, hromady porcelánových střepů, všechny něžně malované z jedné i z obou stran. Bývalé vázy, šálky, mísy a talíře, střepy tlusté i tenounké jako papír, roztržštěná hlavička buddhy, kopytko koně, ruka s vějířem. Čínský porcelán první kategorie. A mezi tím trámy a kusy nábytku, ze kterých se kouří ještě čtvrtý den,“ cituje autorka z Mladé fronty, jež tehdy o požáru vydala svědectví.

Poutavě jsou popsány i osudy samotného před-

nosty oddělení orientálního umění Lubora Hájka, rodáka z Nového Strašecí, který na svých pracovních cestách nenavštívil jen Indii, Čínu, Mongolsko nebo Japonsko, ale rovněž Barmu, Indonésii, Írán nebo Afghánistán a své poznatky a zkušenosti zužitkoval v řadě publikací. Z nich je rozsahem i významem klíčová dvousvazková práce Umění čtyř světadílů, kterou Hájek redigoval a jejíž německá či anglická vydání dnes nalezneme v knihovnách mnoha zahraničních ústavů specializovaných na mimoevropskou kulturu a umění.

Součástí knihy Michaely Pejčochové jsou samozřejmě také desítky cenných archivních fotografií i bohatá obrazová příloha s kvalitními reprodukcemi některých čínských maleb, ale i s ukázkami obálek dobových katalogů či třeba evidenčních karet k exponátům darovaným Národní galerii. Podoba publikace Sto let jednoho stromu je zkrátka opět mimořádná a měli by to ocenit i sami čtenáři. ■